

Sammenslutningen af Danske Erhvervsbiavlere

Formand: Ditlev Bluhme, Olfert Fischers Gade 5, 1. 8200 Århus N

Udvalget for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

L 149 - Bilag 14

Offentligt

Notat til SDE's møde i Fødevareudvalget den 15. marts 2005.

Først vil jeg gerne takke udvalget, fordi Sammenslutningen af Danske Erhvervsbiavlere har fået lov til at fremlægge foreningens synspunkter.

Hvis man ud fra forslaget til ny lov om biavl skal bedømme, hvilket indtryk, den lovgivende magt hidtil har haft af biavlere, så må det være, at biavlere er langt farligere end f.eks. rockere. Det begrundes jeg med, at der ikke kommer politi ind i klubhuset hos rockere uden en dommerkendelse, hvorimod det i loven om biavl er helt legalt, at en biinspektør – der hverken er juridisk eller politimæssigt uddannet – frit kan gå ind og kikke under sengen efter mulige bisygdomme og tage den private computer med sig, når han går, uden en dommerkendelse. Det krænker min retsbevidsthed, og det er efter min opfattelse et indgreb i den private ejendomsret, der ikke er proportionalt i forhold til det formål, der skal opnås. Jeg har også haft den særdeles tvivlsomme fornøjelse at se, hvad det førte til i et lille lokalsamfund som Læsø.

I SDE kan vi godt se, at der kan være en administrativ fordel ved, at vore bigårde og produktionslokaler bliver kontrolleret, uden at man først skal spørge en dommer, men hvis biinspektøren ellers spørger pænt og høfligt, tror jeg ikke på, det bliver et særlig stort problem at få lov til at undersøge bifamilier for sygdom. Problemet kan derimod opstå, hvis biavleren ikke har tillid til den pågældende biinspektør, og adskillige biavlere har overfor mig givet udtryk for, at den eller den inspektør i hvert fald ikke kom ind i deres bigård, så her gør en retskendelse ingen forskel.

Loven indeholder altså nogle konfliktmuligheder, og da der samtidig vil blive mulighed for at udstede administrative bøder, har vi en sammenblanding af den udøvende og den dømmende magt, som kan blive særdeles uheldig. Jeg vil gerne understrege, at vi i dag har en biavlsadministration, der arbejder for biavlen, og ikke bare for en enkelt biavlerforening. Det er nok det største og mest positive fremskridt, der er sket de sidste 20 år. I SDE vil vi gerne fastholde den udvikling.

Et indgreb, der bygger på tvang overfor biavlerne, kan nemt medføre de samme problemer i hele landet, som dem vi har været vidne til på Læsø siden 1993, og det fortjener loven ikke. Der er mange steder, hvor vi som biavlere kan være tilfredse med det indhold, loven har fået. Vi kan se, vi har fået indflydelse på udformningen.

Det har været fremme i pressen, at en del af fødevareudvalgets medlemmer deltog i et møde på Axelborg arrangeret af Danmarks Biavlerforening, og at der bagefter blev udtrykt glæde og forundring over den enighed, der var mellem biavlerforeningerne.

Her er jeg altså nødt til at pille ved illusionerne, for de foreninger, der havde arrangeret mødet, var tre afdelinger af den samme forening, og så er det jo ikke så vanskeligt at være enige.

Hvis man går ind på DBF's hjemmeside, kan man finde følgende liste over "Specialforeninger med tilknytning til Danmarks Biavlerforening" : EDBi¹, Foreningen for Bisygdomskyndige², Dronningavlerforeningen af 1921³, Erhvervsbiavlerne⁴ og Materielforhandlerforeningen⁵.

"Dronningavlerforeningen" og "Erhvervsbiavlerne" er blot brancheforeninger, der er organiseret under Danmarks Biavlerforening. Det er der selvfølgelig ikke noget galt med, men hvis DBF får held til at få det nye bi-nævn sammensat af deres egne folk, vil de jo få en overrepræsentation, der kan sætte den positive udvikling for biavl helt i stå.

1) Her tænker jeg først og fremmest på, at DBF ønsker alle offentlige midler skal gå gennem deres kasser. Det er det første punkt, hvor SDE er meget uenig med DBF.

I SDE ønsker vi principielt den offentlige støtte kanaliseret ud til gavn for den enkelte biavler, f.eks. i form af tilskud til vinterfoder, men kan det ikke lade sig gøre, er den nuværende ordning, hvor Dansk Jordbrugsforskning anvender midlerne til forskning, den bedste løsning. Jeg var til et møde i DJF den 4. marts, hvor vi blandt andet fik forsøgsresultater fra den igangværende forskning at se. Det ser lovende ud, og den ekspertise, DJF har mulighed for at råde over, kan vi autodidakte biavlere slet ikke hamle op med. Vi er helt sikre på, at de midler, DJF får tildelt, vil komme alle biavlere til gode og ikke bare en enkelt biavlerforening.

2) Et andet væsentligt punkt, hvor SDE ikke er enig med DBF, er bekæmpelsen af varroamider. I DBF har man, siden invasionen af mider begyndte i 1986, anbefalet at bruge myresyre. Det betragter vi i SDE som det rene dyrplageri. Enhver, der har stukket hovedet ind over en gang myresyre og fået åndedrætsbesvær, vil give os ret, men det er det, man udsætter sine bier for. Når man læser forordningerne fra EU, er myresyre heller ikke tilladt at anvende som bekæmpelsesmiddel i bistader⁶. Man må derimod bruge det til at vaske bierne med, inden man spiser dem – men det er ikke særlig udbredt i Danmark, selvom det skulle være en velmagende og proteinrig ret !

¹ EDBi laver edb-programmer til biavl.

² Fortæller om bisygdomme.

³ Arbejder for avl og salg af bidronninger.

⁴ Fælles indkøbsforening samt salg af honning.

⁵ Sælger biavlsmateriel.

⁶ Kommissionens Forordning Nr. 546/2004

3) Det tredje og meget væsentlige punkt, hvor SDE ikke er enig med DBF, er den måde, Læsø er blevet behandlet på. I begyndelsen af 1990'erne havde DBF monopol på den offentlige mening om biavl. De havde kontor i samme bygning som biavlsadministrationen, og de fik tildelt alle offentlige midler. Hverken Danske Biavlernes Landsforening eller S sammenslutningen af Danske Erhvervsbiavlere fik et ben til jorden.

Ved Folketingets førstebehandling af loven om biavl bemærkede jeg til min store glæde, at stort set alle ordførere gav tilsagn om støtte til loven, men samtidig pointerede de, at grundlaget denne gang skulle være i orden.

Med hensyn til Læsø vil jeg gerne sige tak til fødevareministeren, fordi han først og fremmest har ladet de lokale biavlerforeninger tale sig til rette. Her er kommet en løsning, alle kan være tilfredse med – eller måske nærmere – som ingen kan være helt utilfredse med. Samtidig har vi fået den undersøgelse af generne fra samtlige bifamilier på Læsø, som vi har bedt om i mange år. I 1994 skrev daværende landbrugsminister Bjørn Westh, at der ikke kunne gives garanti for racerenhed af bierne på Læsø, da de udgjorde en "genetisk mangfoldighed", men det var jo lige et halvt år for sent.

Om en måned kender vi resultatet af undersøgelsen fra 2005. Så ved vi, om der findes brune bier af racen *Apis mellifera mellifera* på Læsø. Skulle det ikke være tilfældet, er der imidlertid ingen grund til bekymring, for der findes brune bier overalt i verden, lige fra Norge til New Zealand, og når man importerer dem til Læsø, må det jo blive noget, man kan kalde "Brune læsø-bier".

Lad mig sluttelig slå fast, at S sammenslutningen af Danske Erhvervsbiavlere har et glimrende samarbejde med både Danske Biavlernes Landsforening og Danmarks Biavlerforening i Statens Bisygdomsnævn. Vi synes, det er glimrende at gøre virkefeltet bredere. Vores bekymring går på, at bredden i sammensætningen af det nye binævn bliver så stor, at det reelt ingen betydning får for biavl. Det kan også blive tilfældet, hvis en enkelt biavlerforening får en overrepræsentation i forhold til de øvrige landsdækkende biavlerorganisationer, for så kan diskussionen nemt komme til at handle om fagforeningsspørgsmål, som hvordan eu-midler og anden offentlig støtte skal bruges.

SDE vil derfor varmt anbefale, at det nye binævn sammensættes af de **primære producenter** repræsenteret ved de nuværende tre landsdækkende biavlerforeninger DBF, DBL og SDE samt som noget nyt : repræsentanter fra landbrugsorganisationer, gartneri og skovbrug. Så kan vi drøfte både biavl, landbrug og natur på alle de områder, hvor vi er afhængige af hinanden. Hvis der opstår behov for at vide noget om droningavl, vokstavlefabrikation eller salg af biavlsmateriel, er der jo allerede nu mulighed for at indkalde eksperter med "observatørstatus", og behovet kan jo variere fra sag til sag.

Ditlev Bluhme